

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vasile Codreanu

(art. 349 alin. (1), art. 349 alin. (1¹) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-474/2024
Nr. PIGD 1-20098690-01-Ira-15042024)

Recursuri inadmisibile; Aprecierea probelor nu este vădit nerezonabilă;
Dezacordul cu pedeapsa stabilită în limitele prevăzute de lege nu se
încadrează în temeiurile de recurs.

10 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Aliona Sârbu

Curtea de apel: Vitalie Movilă, Serghei Pilipenco, Evgheni Dvurecenschii

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vasile Codreanu, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Alexandru Negru,

Sergiu Stratan, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Vasile Codreanu s-a născut în anul 1993 în r. Cahul. El a fost apărât de avocatul Ion Grecu.

2. Vasile Codreanu a fost învinuit că, la 23 iulie 2020, aflându-se în calitate de pasager al unui automobil stopat de agenții de patrulare pentru documentarea unei încălcări a Regulamentului circulației rutiere, acționând în scopul sistării activității de serviciu a agenților de patrulare și împiedicării acestora de a documenta încălcarea depistată și întocmirea actele de constatare, a coborât din automobil și i-a acostat jignitor pe Alexandru Simcov și Constantin Dănăilă, amenințându-l pe Alexandru Simcov cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și sănătății și refuzând să se supună cerințelor legale. Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1) Cod penal.

3. Vasile Codreanu a mai fost învinuit că, la 23 iulie 2020, acționând în scopul sistării activității de serviciu a agenților de patrulare și împiedicării acestora de a documenta încălcarea depistată și întocmirea actele de constatare, a aplicat în privința agentului Alexandru Simcov violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate. Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

4. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură generală. La 25 iulie 2023, [Judecătoria Cahul sediul Central](#) l-a recunoscut vinovat pe Vasile Codreanu de săvârșirea infracțiunilor incriminate. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal, acesta a fost liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de un an de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de doi ani. Instanța a constatat că inculpatul a amenințat cu moartea și vătămarea integrității corporale și sănătății agentul de poliție Alexandru Simcov, în scopul împiedicării acestuia să-și exercite atribuțiile de serviciu, iar ulterior i-a aplicat violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, apucându-l de mână și de gât și aplicându-i lovituri. Vinovăția inculpatului a fost reținută în baza declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, precum și a probelor materiale, inclusiv înregistrărilor video și raportului de expertiză medico-legală.

5. La 07 august 2023, Vasile Codreanu a declarat apel. El a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Apelantul a susținut că vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal nu a fost demonstrată, întrucât înregistrările video nu surprind aplicarea violenței, iar declarațiile polițiștilor sunt contradictorii. Martorul Lavis Fus nu a confirmat aplicarea loviturilor. După reținere, el însuși ar fi fost maltratat de polițiști, inclusiv de Alexandru Simcov, iar ultimul ar fi depus plângerea pentru a preveni eventualele sesizări privind maltratarea.

6. La 08 august 2023, procurorul Irina Bahnari a declarat apel. Ea a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și stabilirea lui Vasile Codreanu a pedepsei de un an de închisoare cu executare. Procurorul susține că instanța a dispus nejustificat suspendarea executării pedepsei cu închisoarea.

7. Prin [decizia](#) Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2024 au fost respinse apelurile și menținută sentința. Instanța a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1) și alin. (1¹) Cod penal este confirmată prin examinarea coroborată a întregului ansamblu probator, inclusiv a declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, a raportului de expertiză medico-legală și a înregistrărilor video, care confirmau atât amenințările adresate de inculpat agentului de poliție Alexandru Simcov, cât și aplicarea violenței față de acesta. Instanța a respins argumentele inculpatului privind insuficiența probelor și pretensele contradicții ale declarațiilor, apreciind că alegațiile privind pretinsa maltratare a inculpatului de către polițiști nu prezintă relevanță pentru faptele deduse judecății. Referitor la critica procurorului privind individualizarea pedepsei, instanța a menționat că pedeapsa de un an de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, este echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii, persoana inculpatului și circumstanțele cauzei.

8. La 29 martie 2024, avocatul Ion Grecu, în interesele condamnatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei soluții de achitare pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Acesta susține că instanțele au apreciat vădit nerezonabil probele, reținând în mod neîntemeiat că Vasile Codreanu a aplicat violență față de Alexandru Simcov. Avocatul a susținut că înregistrările video nu surprind aplicarea loviturilor, iar declarațiile lui Alexandru Simcov și Constantin Dănăilă sunt contradictorii în privința modului în care ar fi fost exercitată violența. El a invocat și declarațiile martorului Lavis Fus, care nu au confirmat aplicarea loviturilor, precum și faptul că condamnatul ar fi prezentat semne de violență după aflarea în incinta poliției, susținând că leziunile i-ar fi fost cauzate de polițiști.

9. La 16 aprilie 2024, procurorul Maxim Sîrbu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală. Procurorul a solicitat

casarea deciziei în partea aplicării art. 90 Cod penal. El a susținut că instanțele ierarhic inferioare nu au evaluat corespunzător gravitatea infracțiunii, conduita condamnatului, lipsa circumstanțelor atenuante, eschivarea de la judecată și nerecunoașterea vinovăției. Procurorul a susținut că instanța de apel nu a examinat posibilitatea aplicării art. 90¹ Cod penal.

10. La 15 aprilie 2024, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referinței. Referințe nu au fost depuse.

11. Urmărirea penală a fost pornită la 23 iulie și s-a terminat la 12 august 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 14 august 2020 – 25 iulie 2023. Instanța de apel a examinat cauza între 14 august 2023 și 16 februarie 2024. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 15 aprilie 2024.

MOTIVAREA INSTANȚEI

12. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 16 februarie 2024. Recursurile au fost declarate la 29 martie 2024 și respectiv la 16 aprilie 2024. Având în vedere termenul pentru depunerea recursului de două luni, recursurile au fost înaintate în termen.

13. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

14. Recursurile declarate vizează aspecte distincte. Recursul formulat de apărare vizează legalitatea condamnării. Recursul formulat de procuror privește proporționalitatea pedepsei.

a. Recursul avocatului

15. Recursul avocatului este întemeiat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) Cod de procedură penală. În esență, apărarea a reiterat criticile invocate în apel, vizând modul de apreciere a probelor, referitoare la aplicarea violenței față de agentul de poliție Alexandru Simcov, susținându-se că înregistrările video nu surprind aplicarea loviturilor, că declarațiile lui Alexandru Simcov și Constantin Dănăilă sunt contradictorii, iar martorul Lavis Fus nu a confirmat aplicarea loviturilor. Totodată, recurentul a invocat pretinsa maltratare a lui Vasile Codreanu de către polițiști după reținerea acestuia, susținând că această împrejurare, confirmată și prin declarațiile martorului Lavis Fus, pune la îndoială acuzația formulată împotriva sa.

16. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#).

Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nici o instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nici o bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

17. Instanța de apel a verificat probele în coroborare, reținând declarațiile părții vătămate și ale martorilor, raportul de expertiză judiciară din 23 iulie 2020 și înregistrările video. Decizia contestată analizează amănunțit criticile recurentului și răspunde convingător la alegația privind insuficiența probelor. Potrivit deciziei, existența divergențelor în declarațiile polițiștilor privind regiunea corpului în care au fost aplicate loviturile nu exclude aplicarea forței fizice. Instanța a reținut că martorul Dănăilă se afla la volanul automobilului de serviciu și putea să nu observe cu certitudine locul aplicării loviturilor. Sub acest aspect, instanța a dat prioritate declarațiilor părții vătămate, care sunt susținute de constatările raportului de expertiză judiciară. De asemenea, decizia contestată analizează amănunțit și conținutul înregistrărilor video criticate de apărător. Instanța a reținut că înregistrarea video a fost făcută de partea vătămată cu camera fixată pe uniforma de serviciu în momentul altercației. Acest fapt explică imposibilitatea captării clare a momentului aplicării loviturilor. Cu toate acestea, aplicarea violenței reiese din analiza conținutului înregistrării video. Instanța a menționat că apropierea condamnatului de polițist, lipsa reacției la somațiile părții vătămate de a se îndepărta, vociferarea de către Codreanu a amenințărilor cu răfuială fizică, expresiile părții vătămate „i-a mâna de pe mine”, „eu ce am să mă bat cu dânșii?”, solicitarea către colegul de serviciu să „cheme 112”, demonstrează, în coroborare cu celelalte probe, aplicarea violenței de către condamnat. Instanța de apel a analizat și argumentul recurentului privind pretinsa maltratare a condamnatului de către polițiști. Potrivit deciziei, chiar dacă ar fi existat, acțiunile de maltratare nu exclud aplicarea violenței de către condamnat. Din recurs nu rezultă de ce concluziile curții de apel sunt iraționale. Prin urmare, recursul avocatului este vădit neîntemeiat.

b. Recursul procurorului

18. Deși procurorul a invocat ca temeiuri de recurs art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedura penală, el contestă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea. Orice critică adusă pedepsei aplicate de judecător trebuie să fie examinată conform art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală (încheierea nr. [1ra-738/2024](#), § 16).

19. Temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală există exclusiv atunci când pedeapsa stabilită de instanță nu respectă limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă. Procurorul nu a menționat în recurs prevederile legale care au fost încălcate de către instanțe atunci când au aplicat art. 90 Cod penal. Pedeapsa a fost stabilită în limitele prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fără a fi constatate impedimente pentru suspendarea executării acesteia. Alegerea categoriei pedepsei și modalității de executare a acesteia, ține de marja de apreciere a instanței. Prin urmare, recursul este inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (decizia nr. [1ra-754/2024](#), § 50).

20. Din motivele expuse *supra*, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile depuse de avocatul Ion Grecu și procurorul Maxim Sîrbu împotriva deciziei Curții de Apel Cahul 16 februarie 2024.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Digitally signed by Stratan Sergiu
Date: 2026.09.10 15:00:41 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Sergiu Stratan